

1928, soud může jen tuto hodnotu odhadem zjišťovati a nemůže návrh na soudní odhad zamítnouti snad proto, že, jak míní stěžovatelé, měla by býti zjišťována také hodnota nabývací. V tom směru mohou se stěžovatelé domoci nápravy jen u úřadů správních (sr. rozh. čís. 7005 sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelé snaží se doličiti, že, an zemský inspektorát pro zemské dávky navrhl zjištění obecné hodnoty zcizených nemovitostí ke dni 21. března 1928 jako ke dni zcizení, měl navrhnouti zjištění jejich obecné hodnoty také ke dni 9. července 1927 jako ke dni nabytí, a navrhuji, by návrh na provedení odhadu jen ke dni zcizení byl zamítnut. Stěžovatelům nepodařilo se vyvrátiti správné důvody rekursního soudu. Vyhověním jejich návrhu překročil by soud meze, které vytýčil zákon mezi jeho rozhodování a rozhodování správních úřadů, pověřených vyměřením dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. Jen těmto úřadům v pořadí stolic přísluší rozhodovati o tom, jak má býti vypočítán přírůstek hodnoty a které ceny, po případě hodnoty mají býti při tom vzaty za základ. K oprávněním, jím za tím účelem dávkovým řádem vyhrazeným, náleží také navrhnouti na soudě zjištění obecné hodnoty ke dni zcizení, nebo ke dni nabytí, neb k tomu i onomu dni soudním odhadem. Jako může býti jen stížností k nadřízeným správním úřadům napadeno rozhodnutí vyměřujícího úřadu, že má býti za základ výpočtu přírůstku hodnoty vzata místo udané tržové ceny obecná hodnota, již měla nemovitost v den zcizení, jest i návrh, kterou hodnotu má soud určití odhadem, vnitřní věci správních úřadů a nepodléhá soudnímu přezkumu. Soud jest podle § 1 nesp. říz. a § 17 dávkového řádu vázán jejich návrhem a nemůže ani zkoumati, tím méně rozhodovati, zda by důvody účelnosti a úspory útrat nedoporučovaly návrh jiný a zda by se současně s odhadem ke dni zcizení neměla zjistiti také obecná hodnota ke dni nabytí.

Čís. 10355.

Má-li akciová společnost vedlejší závody, mohou tyto pod svou firmou (jako filiálky) žalovati z obchodů, týkajících se vedlejšího závodu. Podmětem sporu zůstává však vždy sama akciová společnost. Při změně firmy akciové společnosti nemusí vedlejší závod, zapsaný dříve při její staré firmě, býti znovu zapsán do rejstříku, by akciová společnost mohla z obchodů vedlejšího závodu žalovati pod jeho firmou; stačí, že byla nová firma zapsána.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, Rv I 1056/30.)

Žalobě České průmyslové banky, filiálky v Hradci Králové, o zaplacení peněžité pohledávky bylo vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Pro posouzení oprávnění žalobkyně k žalobě nemá významu, zda v čase podání žaloby byl vedlejší závod (filiálka) žalující banky v Hradci Králové znovu zapsán v rejstříku hlavního závodu. Dovolatelka upírá žalobkyni, která podala žalobu pod označením Česká průmyslová banka, filiálka v Hradci Králové, oprávnění k žalobě z důvodu, že od 7. března 1923 do 11. března 1927 byla u obchodního soudu v Praze zapsána firma Česká průmyslová a hospodářská banka v Praze s odštěpným závodem v Hradci Králové, který byl zapsán dne 29. března 1923. Tím prý zanikla do té doby trvavší firma Česká průmyslová banka se všemi filiálkami. Od 11. března 1927 prý zní firma hlavního závodu opět Česká průmyslová banka, ale filiálka této nové firmy není prý znova v rejstříku zapsána. Dovolatel jest na omylu. Osobností k právům způsobitou a procesním podmětem jest akciová společnost s firmou »Česká průmyslová banka«. Má-li tato akciová společnost vedlejší závody, mohou tyto pod svou firmou (jako filiálky) žalovati z obchodů, týkajících se vedlejšího závodu. Podmětem sporu zůstává však vždy sama akciová společnost. Při změně firmy nemusí vedlejší závod, zapsaný dříve při staré firmě akciové společnosti, býti znova zapsán do rejstříku, by akciová společnost mohla z obchodů vedlejšího závodu žalovati pod jeho firmou. Stačí, že nová firma byla zapsána, a není vůbec důvodu pro nový zápis vedlejšího závodu, který byl již dříve zapsán a nebyl vymazán, jen proto, že se změnila firma akciové společnosti. Proto nebylo třeba zjišťovati, zda byl vedlejší závod žalobkyně znova zapsán do rejstříku hlavního závodu po změně firmy »Česká průmyslová a hospodářská banka« na »Česká průmyslová banka«.

Čís. 10356.

Pro směnečný závazek jest bez významu, zda směnka byla podepsána z ochoty, či z jiné pohnutky.

Námítku nepřevoditelnosti směnky, nebyl-li zákaz převodu pojat do samé směnky, mohl by směnečný dlužník vznésti jen, kdyby majitel směnky o tom věděl.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, Rv I 1501/30.)

Směnečný platební příkaz byl k námítkám žalovaného ponechán v platnosti soudu všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatel namítl proti směnečnému platebnímu příkazu kromě nedostatku žalobce oprávnění k žalobě, že nebyla vyplacena valuta, že podepsal směnku jen z ochoty, že bylo ujednáno, že výstavce P. nedá směnku do oběhu a že při tom byl žalobce přítomen, takže šlo jen